

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 marca 2015 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach Wydział II Cywilny Ośrodek (...) w R.

w składzie:

Przewodniczący: SSO Elżbieta Gawlik

Ławnicy:	/
-----------------	---

Protokolant: Hanna Świątek

po rozpoznaniu w dniu 25 marca 2015 roku w Rybniku

sprawy z powództwa G. B.

przeciwko (...) S.A. w J.

o naprawienie szkody górniczej

1) zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 273.021,16 zł (dwieście siedemdziesiąt trzy tysiące dwadzieścia jeden 16/100 złotych) z ustawowo należnymi odsetkami od dnia 3.01.2015 roku;

2) zobowiązuje pozwaną (...) S.A. w J. do naprawienia szkody wyrządzonej ruchem zakładu górniczego pozwanej na nieruchomości położonej w J. przy ulicy (...), stanowiącej własność powoda G. B., dla której Sąd Rejonowy w Jastrzębiu – Zdroju prowadzi księgę wieczystą nr (...), polegającej na uszkodzeniu budynku gospodarczego, zbiornika na gnojowicę i ogrodzenia, przy czym przywrócenie do stanu poprzedniego polegać będzie:

a) w zakresie budynku gospodarczego - na przemurowaniu pęknięć ścian wewnętrznych i zewnętrznych oraz spękanych nadproży nad bramą garażu, zatarciu zaprawą zarysowania posadzek betonowych, wykonaniu robót towarzyszących i porządkowych po remoncie;

b) w zakresie zbiornika na gnojowicę - na przeżyłowaniu pęknięć i wypełnieniu szczelin betonem, wykonaniu robót towarzyszących i porządkowych po remoncie;

c) w zakresie ogrodzenia – na rozebraniu ogrodzenia z płyt prefabrykowanych i ich ponownej zabudowie do pionu, wyregulowaniu metalowych bramy i furtki, wykonaniu robót towarzyszących i porządkowych po remoncie;

3) oddała powództwo w pozostałym zakresie;

4) zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 7.200 zł (siedem tysięcy dwieście złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego;

5) nakazuje pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa Sądu Okręgowego w Gliwicach Ośrodka (...) w R. kwotę 23.361,70 zł (dwadzieścia trzy tysiące trzysta sześćdziesiąt jeden 70/100 złotych) tytułem kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

Powód G. B. wniósł **o zasądzenie** na jego rzecz od pozwanej (...) S.A. w J. kwoty **650.000 zł** odszkodowania z ustawowymi odsetkami od dnia 24.05.2013 r. tytułem naprawy szkód górniczych, **ewentualnie** o zobowiązanie pozwanej do naprawy przywracającej poprzedni stan nieruchomości, położonej w J. przy ul. (...), poprzez wykonanie wszelkich prac we wszystkich znajdujących się na niej obiektach budowlanych wraz z częściami składowymi, w szczególności polegających na ich rektyfikacji z pochylenia z jednoczesnym wykonaniem robót towarzyszących, w sposób ustalony w opinii biegłego do spraw budowlanych, nadto o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu podał, że jest właścicielem nieruchomości o powierzchni 0,5661 ha położonej w J. przy ul. (...), stanowiącej działki oznaczone numerami (...), dla której Sąd Rejonowy w Jastrzębiu-Zdroju prowadzi księgę wieczystą KW nr (...), ogrodzoną, zabudowaną budynkiem mieszkalnym i gospodarczym. Zabudowania i ogrodzenie wykazują znaczne uszkodzenia będące następstwem prowadzonej przez pozwanego eksploatacji górniczej, a szkoda powoda polega w szczególności na znacznym wychyleniu się budynku mieszkalnego o ok. 25%, czyli w stopniu o dużej uciążliwości, na pęknięciach jego stropu, ścian zewnętrznych i wewnętrznych, rozregulowaniu stolarki drzwiowej i okiennej. Pochylony, a także wykazujący pęknięcia, jest również budynek gospodarczy powoda. Uszkodzeniu uległo również ogrodzenie posesji, które rozchwiało się, a miejscami wychyliło z pionu. Poprzednicy prawni powoda w dniu 25.08.2011 r. złożyli do pozwanej wnioski o naprawienie szkód górniczych, który został przyjęty do realizacji bez konkretnych decyzji, o których powód byłby powiadomiony. W styczniu 2012 r. doszło do nowych uszkodzeń na nieruchomości, skutkiem czego powód w dniu 28.02.2012 r., już jako nowy obecny właściciel nieruchomości, wystąpił z wnioskiem do pozwanej o naprawienie szkód, do czego nie doszło. W dalszym ciągu szkody postępowały, a nawet pojawiały się nowe, wobec czego powód po raz kolejny w dniu 23.04.2013 r. wystąpił do pozwanej o naprawienie szkody, tym razem już zwracając się o pomoc do profesjonalnego pełnomocnika, który za niego wystąpił. Tym razem, powód uzyskał odpowiedź pozwanego, ale dopiero po upływie 30-dniowego terminu określonego ustawowo dla jego czynności w tej sprawie, a w niej informację, że termin naprawy budynku mieszkalnego przesunie się na lata 2013-2014, i, to pod warunkiem podpisania przez powoda ugody na przeprowadzenie rektyfikacji i remontu, a co do pozostałych obiektów i szkód powiadomiono go, że zgodnie z obowiązującą go procedurą, poszkodowany winien złożyć wniosek o ich naprawę. Wobec powyższych czynności obu stron powód uznał, że spełnił warunek wyczerpania postępowania ugodowego w sprawie o naprawę szkody górniczej, pozwany nie zawarł z nim ugody ani nie przystąpił do prac związanych z usunięciem szkody np. nie dokonał oględzin budynku gospodarczego i ogrodzenia oraz podobnych - budynku mieszkalnego wobec postępujących szkód, powód wystąpił z niniejszym pozwem.

Wobec przyjęcia przez powoda, że rektyfikacja budynku mieszkalnego nie da raczej trwałych efektów, zażądał on alternatywnie, obok zapłaty za szkody, dokonanie napraw. Wartość przedmiotu sporu ustalił na kwotę 650.000 zł netto, na podstawie orientacyjnej łącznej aktualnej wartości budynków i budowli na nieruchomości, wynikających z metody odtworzeniowej dla podobnych obiektów.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł **o oddalenie** powództwa w zakresie żądania naprawy szkód górniczych na nieruchomości powoda **poprzez zapłatę, uznał** natomiast powództwo w punkcie 2, tj. **w części żądania naprawy szkody przywracającej stan poprzedni na nieruchomości powoda**. Wniósł też o zasądzenie na jego rzecz od powoda zwrotu kosztów postępowania. Przyznał, że obiekty budowlane na nieruchomości powoda uległy uszkodzeniu na skutek eksploatacji górniczej prowadzonej przez pozwaną, jednakże naprawienie szkód powinno nastąpić poprzez przywrócenie nieruchomości do stanu poprzedniego, co jest zarówno możliwe technicznie jak i uzasadnione ekonomicznie. Podniósł, że pozwana zleciła wykonanie odpowiedniego projektu budowlanego w tym zakresie, a nawet za zgodą powoda, uzyskała następnie decyzję Prezydenta Miasta J. zatwierdzającą ten projekt i udzielającą pozwolenia na budowę. Zarzucił też, że powód, ani jego poprzednik prawny nie występował wcześniej o naprawienie szkody górniczej w budynku gospodarczym czy ogrodzeniu, uczynił to dopiero pełnomocnik powoda inicjując postępowanie w niniejszej sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Bezspornym pomiędzy stronami jest, że powód jest właścicielem nieruchomości zabudowanej budynkiem mieszkalnym i gospodarczym, ogrodzonej, położonej w J. przy ul. (...), opisanej szczegółowo w pozwie.

Bezspornym też jest, że ruch górniczy zakładu pozwanej spowodował uszkodzenia w budynku mieszkalnym, gospodarczym i ogrodzeniu.

Spornym pozostaje wybór optymalnego sposobu naprawy szkody górniczej wyrządzonej powodowi przez pozwaną.

Powyższe Sąd ustalił w oparciu o opinię biegłego. Jako pierwszą zlecił opinię biegłemu R. M. (1), który miał ustalić zakres występujących szkód we wszystkich objętych pozwem składnikami budowlanych na nieruchomości powoda, wskazać optymalny sposób ich naprawy, koszty tej naprawy z wyliczeniem jednorazowego odszkodowania ewentualnie należnego powodowi według wartości odtworzeniowej. Opinię tę obie strony zanegowały, a zakres i powaga zarzutów pod jej adresem sprawiła, że została ona pominięta zarówno przez strony jak i przez Sąd w toku dalszych czynności procesowych. Opinię, w oparciu o którą Sąd poczynił ustalenia a strony zawarły ostateczne stanowiska w sprawie, opracował biegły M. S. (1).

Opinia biegłego sądowego w zakresie budownictwa i szkód górniczych M. S. (1) stała się zatem podstawą do **ostatecznego sprecyzowania** przez powoda stanowiska w sprawie, w którym ten, **na rozprawie w dniu 25.03.2015 r., zażądał zasądzenia od pozwanego na rzecz powoda kwoty 273.021,16 zł tytułem jednorazowego odszkodowania za szkody wyrządzone w budynku mieszkalnym i szambie z ustawowymi odsetkami od dnia 24.05.2013 r., z równoczesnym zobowiązaniem pozwanego do naprawienia szkód wyrządzonych w budynku gospodarczym, zbiorniku na gnojownicę i ogrodzeniu** w sposób określony w opinii biegłego M. S.. W konsekwencji tego stanowiska, pełnomocnik powoda wniósł też o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 7.200 zł.

Tak sprecyzowanego stanowiska powoda pozwany nie zakwestionował zawiątkiem żądania w zakresie daty, od której miałyby być zasądzone odsetki, a te, zdaniem pozwanego, winny być liczone od dnia otrzymania opinii biegłego R. M., a wobec rozbieżności między wartością pierwotnie zgłoszonego żądania (w pozwie) i ostatecznie sprecyzowanego jak wyżej, wniósł o zniesienie kosztów zastępstw procesowych pomiędzy stronami, z czym nie zgodził się pełnomocnik powoda.

W oparciu o opinię biegłego M. S. (1) Sąd ustalił, że uszkodzenia budynku mieszkalnego kwalifikują go do wypłaty odszkodowania jednorazowego tytułem naprawy szkody górniczej. Bryła budynku wychylona jest z pionu o wielkość wypadkową 25 %, co jest wychyleniem niedopuszczalnym z uwagi na bezpieczeństwo użytkownika. zatem jedynym sposobem przywrócenia stanu poprzedniego jest jego rektyfikacja, której koszt biegły wyliczył na kwotę 251.530 zł w cenie netto liczony z dodatkowymi pracami polegającymi na usunięciu uszkodzeń pochodzenia górniczego. Biegły w konkluzji swej opinii stwierdził jednakże, że naprawa szkody powinna polegać na wypłacie jednorazowego odszkodowania, bowiem koszt przywrócenia stanu poprzedniego jest większy od wielkości poniesionej przez powoda szkody (247.152,26 zł netto, k. 183). Ogólny koszt rektyfikacji budynku biegły wyliczył na kwotę 266.924,44 zł wraz z należnym podatkiem VAT. Za integralną częścią budynku mieszkalnego uznał biegły szambo, a to z racji jego funkcjonalności, którego wartość przy wypłacie jednorazowego odszkodowania wynosi 6.096, 72 zł, co łącznie daje kwotę zasądzoną w pkt 1 wyroku tj. 273.021,16 zł. (k. 189).

Co do powyższej konkluzji i wyliczonej przez biegłego kwoty, strony były zgodne. Podobnie, zgodne były strony co do ustaleń biegłego, które Sąd przyjął za swoje, że naprawa szkody górniczej w stosunku do budynku gospodarczego, zbiornika na gnojownicę i ogrodzenia, winna polegać na wykonaniu określonych prac wskazanych w opinii biegłego, których wartość - odpowiednio dla podanych obiektów- wynosi: 1.500 zł, 500 zł, 4.500 zł (k. 183-189). Prace te polegają mają:

- w zakresie budynku gospodarczego - na przemurowaniu pęknięć ścian wewnętrznych i zewnętrznych oraz spękanych nadproży nad bramą garażu, zatarciu zaprawą zarysowania posadzek betonowych, wykonaniu robót towarzyszących i porządkowych po remoncie;

- w zakresie zbiornika na gnojowicę - na przeżyłowaniu pęknięć i wypełnieniu szczelin betonem, wykonaniu robót towarzyszących i porządkowych po remoncie;

- w zakresie ogrodzenia – na rozebraniu ogrodzenia z płyt prefabrykowanych i ich ponownej zabudowie do pionu, wyregulowaniu metalowych bramy i furtki, wykonaniu robót towarzyszących i porządkowych po remoncie,

a łączny koszt prac naprawczych wynosi 6.500 zł.

Powyższe również zgodne jest pomiędzy stronami.

Sporna pozostała zatem sprawa daty, od jakiej mają być naliczone odsetki od roszczenia zasądzonego w punkcie 1 wyroku oraz rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów postępowania.

Sąd zważył co następuje:

Przede wszystkim, Sąd zważył, że jakkolwiek zaistnienie na nieruchomości powoda szkód górniczych spowodowanych ruchem zakładu pozwanej, zgłosili już poprzednicy prawni powoda wnioskiem z dnia 25.08.2011r. skierowanym do pozwanej, to szkody te postępowaly i postępują, nawet pojawiły się nowe, a w obecnym zakresie zaistniały co najmniej w dacie ostatniego wystąpienia przez powoda z wnioskiem do pozwanej o ich naprawienie (23.04.2013 r.).

Powyższe przesądza, że do rozpoznania niniejszej sprawy mają zastosowanie przepisy ustawy z dnia 29.06.2011 r. Prawo geologiczne i górnicze (Dz.U . Nr 163 , poz .981) – art. 145 ustawy w związku z art. 363 §1 zdanie pierwsze k.c.

Zgodnie z ogólną zasadą prawa cywilnego przewidzianą w art. 363 §1 zdanie pierwsze k.c., w razie wyrządzenia szkody jej naprawienie powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, albo poprzez przywrócenie stanu poprzedniego, albo poprzez zapłatę odszkodowania pieniężnego. Wybór sposobu naprawienia szkody należy zatem do poszkodowanego. Gdyby jednak wybrane przez poszkodowanego przywrócenie stanu poprzedniego okazało się niemożliwe albo pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego zostaje ograniczone do świadczenia w pieniądzu (art. 363 § 1 zdanie drugie k.c.).

W niniejszej sprawie powód zgłosił roszczenie ewentualne żądając zapłaty odszkodowania za całość szkód bądź zobowiązania pozwanej do na prawy przywracającej stan poprzedni, a wartość przedmiotu sporu określił w pozwie na kwotę 650.000 zł. Następnie, już po otrzymaniu opinii biegłego M. S. ,która ostatecznie była dla stron podstawą do ostatecznego sprecyzowania stanowisk, a dla Sądu podstawą ustaleń stanu faktycznego, na rozprawie w dniu 25 marca 2015 r. sprecyzował żądanie wnosząc o naprawę szkody poprzez zapłatę odszkodowania za budynek mieszkalny i szambo w kwocie 273. 021,16 zł oraz naprawę pozostałych budowlanych składowych nieruchomości. Powyższe jest możliwe, skoro szkoda górnicza może być również naprawiona w części przez przywrócenie do stanu poprzedniego, a w pozostałej części poprzez zapłatę odszkodowania odpowiadającemu zmniejszeniu wartości przechylonego budynku niezależnie od naprawy powodującej częściową restytucję (wyrok SA w Katowicach V ACa 538/12, LEX nr 1282591).

Sąd w oparciu o obowiązujące przepisy i wobec przyjętej praktyki orzeczniczej stwierdza, że w sprawach o naprawienie szkody górniczej wybór właściwego sposobu naprawienia jej następuje z reguły, dopiero po przeprowadzeniu przez sąd postępowania dowodowego, w szczególności po przeprowadzeniu dowodu z opinii biegłego, bądź po zapoznaniu się stron z nią (analogicznie : SN w wyroku z dnia 13 września 2012 r., V CSK 379/11, LEX nr 1223734, postanowieniu z dnia 27 marca 2013 r., V CZ 100/12, LEX nr 1341710 oraz SA w K. w wyroku z dnia 9 lipca 2013 r., V ACa 229/13, LEX nr 1350361).

Przyjmuje się w tego rodzaju przypadkach, że skutkiem takiej zmiany jest wejście roszczenia objętego nowym powództwem (ponownie sprecyzowanego) w miejsce pierwotnego (jego przekształcenie), do czego nie jest potrzebne

zrzeczenie się roszczenia ani zgoda pozwanego, ani też sądu. Wówczas, nowe roszczenie wchodzi na miejsce dawnego i sąd (tak, jak przy żądaniu ewentualnym) orzeka tylko o nowym żądaniu i nie wydaje żadnego orzeczenia co do pierwotnego roszczenia (por. uchwałę SN z dnia 7 kwietnia 1992 r., III CZP 29/92, OSNCP 1992 nr 11, poz. 192 oraz z dnia 5 maja 2009 r., I PZP 1/09, OSNP 2009/23-24/304).

Tego rodzaju pogląd należy odnieść do sytuacji rozpatrywanej w niniejszej sprawie, a to ze względu na specyficzne cechy roszczeń dochodzonych tak na podstawie przepisów dotyczących naprawy szkód górniczych na podstawie art. 94 ust. 1 i art. 95 ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. – prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. Nr 27, poz. 96 ze zm.), jak i na podstawie przepisów aktualnie obowiązujących, gdy poszkodowany dochodzi pierwotnie zapłaty odszkodowania ewentualnie naprawienia szkody określając wartość przedmiotu sporu, a po zapoznaniu się opinią biegłego, wobec treści stosowanych w niniejszym postępowaniu przepisów, zmienia zarówno treść żądania jak i wartość przedmiotu sporu. Modyfikacja roszczenia o naprawę szkody górniczej lub odszkodowanie, nie wymaga zatem zrzeczenia się roszczenia pierwotnego lub zgody pozwanego, nie podlega też kontroli sądu (art. 203 § 4 k.p.c.), który nie musi w zakresie pierwotnego żądania wydać postanowienia o umorzeniu postępowania. Prowadzi to do wniosku, że ze szczególnego charakteru roszczeń przysługujących powodom w razie wyrządzenia szkody górniczej (przywrócenie do stanu poprzedniego oraz odszkodowanie) wynika bezprzedmiotowość (zbędność) stosowania art. 203 § 1 i 4 k.p.c. do zmiany powództwa polegającej na wystąpieniu z nowym roszczeniem zamiast lub obok pierwotnie zgłoszonego. Taka zmiana powództwa jest więc skuteczna, choćby po rozpoczęciu rozprawy następowała bez zrzeczenia się pierwotnego roszczenia i bez zgody pozwanego i oznacza nie tylko zmianę przedmiotu sporu, ale także jego wartości, a w konsekwencji wpływa również na rodzaj (a przez to wysokość) opłat oraz na rozliczenie kosztów procesu.

Zważywszy na zróżnicowany charakter szkód wyrządzanych ruchem zakładów górniczych, a nade wszystko ich specyfikę, czego przykładem jest stan faktyczny rozpoznawanej sprawy, określenie przez powoda wysokości należnego mu odszkodowania stanowi zatem żądanie jego zapłaty, dezaktualizujące się w przypadku, gdy w wyniku postępowania okaże się, że naprawienie szkody będzie polegało również /co do części obiektów, na przywróceniu do stanu poprzedniego.

Powództwo w ostatecznie zmienionej formie, co do roszczenia głównego zasługiwało na uwzględnienie.

Dochodzone przez powoda żądania wynikały z faktu wystąpienia szkody na jego nieruchomości spowodowanej ruchem zakładu górniczego pozwanej, a ponieważ ruch ten prowadzony był zgodnie z ustawą prawo geologiczne i górnicze, to do naprawienia wyrządzonej tym ruchem szkody zastosowanie miały przepisy tej ustawy. Z racji czasokresu powstania szkody i zaistnienia jej skutków, ma tu zatem zastosowanie art. 145 aktualnie obowiązującej ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. prawo geologiczne i górnicze (j.t. Dz.U.2015.196) w związku z art. 363 k.c., bowiem do spraw o naprawienie szkód wywołanych ruchem zakładu górniczego, w których zdarzenie wywołujące szkodę, jak i jej powstanie, miały miejsce po dniu 1 stycznia 2012 r. – tak jak miało to miejsce w rozpoznawanej sprawie - (por. przez analogię : uchwała Sądu Najwyższego z dnia 22 listopada 2013 r., III CZP 75/13).

Stosownie do art. 144 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. prawo geologiczne i górnicze, właściciel nie może sprzeciwić się zagrożeniom spowodowanym ruchem zakładu górniczego, jeżeli ruch ten odbywa się zgodnie z zasadami określonymi w ustawie. Może natomiast żądać naprawienia wyrządzonej tym ruchem szkody, zgodnie z przepisami tej ustawy.

W myśl art. 151 ustawy, w sprawach o naprawienie szkód górniczych orzekają sądy powszechne (ust. 1), jednakże sądowe dochodzenie roszczeń jest możliwe dopiero po wyczerpaniu postępowania ugodowego. Warunek wyczerpania postępowania ugodowego jest spełniony, jeżeli przedsiębiorca odmówił zawarcia ugody albo od zgłoszenia przedsiębiorcy żądania przez poszkodowanego upłynęło 30 dni (ust. 2).

Warunek wyczerpania postępowania ugodowego w zakresie zgłoszonych żądań został w rozpatrywanej sprawie spełniony, ponieważ powód przed wniesieniem pozwu występował do pozwanej o ugodowe załatwienie sporu,

jednakże w wyżej wskazanym terminie nie doszło do zawarcia ugody, która załatwiałaby kwestię naprawienia występującej na jego nieruchomości szkody pochodzenia górniczego.

Poprzez odesłanie wynikające z art.145 ustawy prawo geologiczne i górnicze, zgodnie z którym do naprawiania szkód, o których mowa w art.144 stosuje się przepisy kodeksu cywilnego, o ile ustawa nie stanowi inaczej, do przyjęcia odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanej regulowanej tą ustawą, konieczne było ustalenie, że na nieruchomości powodów powstała szkoda oraz, że istnieje adekwatny związek przyczynowy (art.361 k.c.) pomiędzy powstałą szkodą a działalnością górniczą pozwanej.

Zgodnie z art.363 k.c. , naprawienie szkody powinno nastąpić według wyboru poszkodowanego przez przywrócenie stanu poprzedniego , bądź poprzez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej (ust.1).

Fakt oddziaływania działalności górniczej pozwanej na nieruchomość należącą do powoda został w sprawie udowodniony, ale też niezaprzeczony przez pozwaną, podobnie jak fakt wywoływania szkód na tej nieruchomości, w tym poprzez uszkodzenia budynku mieszkalnego, szamba budynku gospodarczego, zbiornika na gnojowicę , ogrodzenia . W sprawie zostały zatem wykazane przesłanki odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanej, tj. istnienie szkody oraz adekwatny związek przyczynowy pomiędzy tą szkodą a działalnością górniczą pozwanej. Pozwana nie kwestionowała opisywanego przez stronę powodową oddziaływania na nieruchomość i wywołania wskazywanych szkód, ani też wskazanego w opinii biegłego M. S. optymalnego, uzasadnionego sposobu ich naprawy. Reasumując, stwierdzić należy, że istnieje możliwość przywrócenia nieruchomości powodów do stanu poprzedniego i to po kosztach niewspółmiernie niższych do ich wartości odtworzeniowej, o ile dotyczy to budynku gospodarczego, zbiornika na gnojowicę i ogrodzenia. Prace remontowo – naprawcze winny odbyć się zgodnie z ich zakresem rzeczowym wyszczególnionym przez Sąd w wyroku w oparciu o kosztorys zawarty w opinii biegłego, która stanowić będzie integralną część rozstrzygnięcia .Po uprawomocnieniu się wyroku pozwana zleci opracowanie szczegółowej dokumentacji projektowo – kosztorysowej , a ta, po jej zatwierdzeniu stanowić będzie podstawę do ogłoszenia przetargu i wyłonienia w jego wyniku wykonawcy robót, o których mowa w punkcie 3 wyroku.

Sąd stwierdza , że opinia biegłego M. S. (1) wraz z ustnie złożonymi wyjaśnieniami do niej na rozprawie w dniu 25 marca 2011 r. ,podlega ocenie na podstawie właściwych dla jej przmiotu kryteriów zgodności z zasadami logiki , wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażonych w niej wniosków (por. wyrok s. apel. w Szczecinie z dnia 03.10.2010 r., III AUa 263/13, LEX nr 1386245). Zarówno Sąd, jak i strony zanegowały wartość opinii biegłego R. M. i ta nie stanowiła podstawy ani dla ostatecznego sprecyzowania stanowisk stron, ani dla czynienia przez Sąd ustaleń stanu faktycznego. Zważył też Sąd, że nie jest jego rolą ocena opinii biegłego pod kątem jej zgodności ze zgromadzoną w toku procesu dokumentacją, ocena sądu nie może bowiem wkraczać w sferę wiedzy specjalistycznej, podobnie jak opinia nie może wkraczać w sferę wiedzy i kompetencji sądu. Aby ocena taka w ogóle była możliwa , przyjmuje się, że integralnymi elementami treści każdej prawidłowo sporządzonej opinii winny być : sprawozdanie z dokonanych czynności i spostrzeżeń, odpowiedzi na postawione pytania udzielone w sposób kategoryczny i jego wnioski oraz uzasadnienie pozwalające na sprawdzenie przez sąd logicznego toku rozumowania. Opinia powinna być także wyczerpująca , a zatem odnosić się do wszystkich kwestii zawartych w tezie dowodowej postanowienia sądu , zawierać uzasadnienie sformułowane w sposób przystępny i zrozumiały także dla osób nie posiadających wiadomości specjalnych (wyrok s. apel. w Gdańsku z 28.05.2013, III A Ua (...) LEX nr 1322431).Taka też jest opinia biegłego M. S., której ustalenia ostatecznie strony przyjęły nie poddając dalszej krytyce. Opinia biegłego jest spójna, logiczna , w sposób całościowy odnosi się do postawionej przez Sąd tezy dowodowej. Należy też ,ustalając jak wyżej, podnieść, że ostatecznie żadna ze stron nie zgłosiła dalszych wniosków dowodowych w przedmiocie uzupełnienia dotychczasowych opinii biegłego, czy też o dopuszczenie dowodu z opinii kolejnego biegłego.

Zatem rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 1 i 2 wyroku zostało w pełni zaakceptowane przez strony, o ile dotyczy roszczenia głównego, to jest sposobu i zakresu naprawienia szkody.

Oddalił Sąd w punkcie 3 wyroku dalej idące powództwo, co dotyczy żądania odsetkowego powoda, którego Sąd nie podzielił, na co uzasadnienie znajduje się w poczynionych wyżej rozważaniach.

O kosztach Sąd orzekł po myśli art. 98 k.p.c. obciążając pozwaną całością kosztów postępowania, stosownie do wysokości wartości ostatecznie sprecyzowanego przedmiotu sporu. Wobec poczynionych ustaleń i rozważań należy stwierdzić, że powód wygrał w całości sprawę, stąd też po myśli § 6 pkt 7 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 7.200 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Wartość przedmiotu sporu ostatecznie Sąd ustalił na kwotę 279.521,16 zł (273.021,16 zł zapłata odszkodowania za budynek mieszkalny i szambo plus 1500 zł koszty naprawy budynku gospodarczego, k. 188, plus 500 zł koszty naprawy zbiornika na gnojowicę k. 185, plus koszty naprawy ogrodzenia 4.500 zł, k. 186).

Opłata od pozwu, od której uiszczenia powód był zwolniony wynosi zatem 13.976,058 zł, a koszty opinii biegłych 9.385,64 zł.